О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 44499

гр. София, 12.11.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 78 състав,** в закрито заседание на 12.11.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

като разгледа дело номер **1109** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искане Н. Г. С. чрез процесуалния му представител адв. А. Г., за изменение в частта за разноските на Решение № 26461 от 30.06.2026г. постановено по настоящото дело на Административен съд София - град, 78-и състав. В молбата се твърди, че по делото няма надлежно и своевременно възражение за прекомерност, поради което и съдът неправилно е намалил размера на адвокатското възнаграждение и без да е извършил съответната преценка.

Ответната страна не изразява становище по така подаденото искане.

Съдът като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства намира следното:

Съгласно чл.176а, ал.1 АПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо – в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

В конкретния случай, искането е подадено от легитимирана страна, в срока по чл.176а, ал.1 АПК, поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество е неоснователно.

С Решение № 26461 от 30.06.2026г. постановено по адм.д № 1109/2026 г. по описа на Административен съд – София град съдът е уважил жалбата на Н. Г. С. и съответно на изхода на производството съдът е разгледал претенцията на жалбоподателя за присъждане на сторените в производството разноски, вкл. и заплатено адвокатско възнаграждение. По отношение на

последното съдът е намерил за основателно възражението за прекомерност по отношение на пълния предявен размер от 1200 евро и съобразно ниската фактическата и правна сложност на делото и обстоятелството, че производството е приключило в едно заседание, съдът е намерил за справедлив хонорар в минималния предвиден в Наредба за възнаграждения за адвокатска работа (Наредбата) размер.

Настоящият състав намира, че не са налице основания за изменение на решението в частта, относно присъдените разноски.

Съдът е бил сезиран с редовно възражение за прекомерност, което макар и възведено с писмена молба-становище, е било депозирано преди приключване на устните състезания. Ирелевантно е обстоятелството, че към този момент искателят не е бил представил списъка си разноски, доколкото той е относим единствено и само към собствената му претенция за разноски, но не и към процесуално предвидената възможност на ответника да възрази срещу размера на претендираното възнаграждение. Несподелим е и доводът, че към този момент така направеното възражение е „безпредметно“ тъй като същото е направено след заявената, още със сезиращата съда жалба, претенция за присъждане на разноски. Обстоятелството, че към този момент последните не са били конкретизирани в пълния им претендиран размер не прави възражението безпредметно, а освобождава насрещната страна от тежестта да аргументира възражението си, доколкото същата е обективно възпрепятствана да го направи единствено поради избора на процесуално поведение на искателя да не формулира ясно претенцията си.

Съдът е направил и дължимата в случая преценка относно размера на следващото се възнаграждение, от която не намира основания да отстъпи. За да е справедливо и обосновано, заплатеното адвокатско възнаграждение следва да отчита обстоятелствата, характеризиращи конкретното дело, сред които са видът и количеството на осъществената в полза на страната, претендираща разноски, правна помощ, фактическата и правна сложност на делото, както и продължителността на процеса. В случая делото не се характеризира с определена правна и/или фактическа сложност, доколкото ангажирания доказателствения материал е в минимален обем, събран в едно заседание, а практиката, включително и на АССГ, изобилна и еднопосочна по сходни дела. Видът на засегнатия интерес също не може самостоятелно да обоснове нужда от по-високо възнаграждение, доколкото същият е взет предвид при определяне на минимално дължимите хонорари за съответния вид дела при разписване на Наредбата, а настоящият казус не се отличава от сходните такива. На съда не са представени доказателства за квалификацията, опита и специализацията на адвоката, поради което и същите не са и не следва да бъдат обсъждани. По тези съображения съдът не намира основания за изменение на постановеното решение в частта му относно присъдените разноски и като неоснователно следва да го отхвърли.

Доколкото решението, чието изменение се иска, не подлежи на обжалване, не следва да подлежи на обжалване и настоящото определение- арг. чл. 176а, ал. 3 АПК.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 176а, ал. 3 от АПК Административен съд – София град, 78-и състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искане на Н. Г. С. чрез процесуалния му представител адв. А. Г. за изменение в частта за разноските на Решение № 26461 от 30.06.2026г. постановено по настоящото дело на Административен съд София - град, 78-и състав.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ: